

Zondag 29 januari 2023, Vierde zondag door het jaar A
Evangelielezing: Matteüs 5, 1-12a

Homilie

Proficiat! Vandaag heeft u een heel goede keuze gemaakt! U bent naar de kerk gekomen! En hier hoort u dat u zalig wordt! Als dat geen goed nieuws is...zalig..want u erft de aarde en dat is meer dan de jackpot van 10 miljoen. En het Rijk der Hemelen krijgt u er nog bij! En wat is dat wel waard? Dat is gewoon niet te schatten.

Maar u vindt dit allicht wat raar, en u heeft gelijk. In de kerk gaat het meestal niet over krijgen, maar over geven... En we komen toch niet naar hier om rijker te worden... Trouwens wie zegt dat Jezus het over ons heeft? Het kan toch gewoon voor de mensen van toen bedoeld zijn geweest. Of niet?

Mattheus schrijft dat Jezus de berg opgaat – als een nieuwe Mozes – en daar deze radicale taal sprak waarmee hij de wereld op zijn kop zette. Want wie wil er nu arm zijn? We weten toch allemaal dat het al geld is wat telt in de wereld! En wie wil behoren tot de treurenden? Dan word je uitgesloten door heel wat mensen: ze kunnen er niet tegen! En wie wil zacht worden genoemd? Dan word je versleten voor een watje! En streven naar gerechtigheid? Dat zijn toch naïevelingen! En wie wil barmhartig zijn en van zich laten profiteren zeker? En zuiveren van hart? Bestaan die nog? En vredestichters? Die lopen gevaar opgepakt te worden. En wie wil er zich nu laten vervolgen? Dat is toch al te gek!

En trouwens, waarom horen we deze tekst vandaag? Is dit geen tekst voor Allerheiligen? Want als je hieraan beantwoordt, dan hoor je toch niet echt bij deze wereld, dan ben je een halve pater of een mislukte non of een heilige!!! En dan ga je recht naar de hemel! Maar dit is geen tekst voor gewone mensen zoals wij.

Maar: wil Jezus ons via deze programmaverklaring – want dat is het – naar de hemel brengen? Of wil hij juist de hemel naar ons brengen? Het zou ook het laatste kunnen zijn. Anders zou die hemel niet meer zijn dan een zoethoudertje: wees maar heilig in dit leven en je zult er na je dood voor beloond worden!

Maar stel nu eens dat het ons lukt om arm van geest te zijn: te beseffen dat we het alleen niet redden, maar God en de anderen nodig hebben... Stel dat het ons zou lukken om met velen nederig van hart te zijn... Dan was het misschien gedaan met die machtsoorlogen, klein of groot. Stel dat we met velen weer zouden meevoelen met wie onrecht lijdt of armoe... en er ook naar zouden handelen! Wat een andere wereld zou dat kunnen worden! Stel dat we met velen zouden durven om het risico te lopen om op te komen voor vrede, om uitgelachen en vervolgd te worden!!! Het zou misschien een andere wereld worden: meer hemel op aarde!!! Meer geluk voor onszelf en de anderen...Er zit een kans in!

En waarom horen we deze tekst vandaag? Wel, in het kerkelijk jaar zitten we nu in de tijd die we Epifanie noemen, Openbaring! Het is de tijd na Kerstmis. Men beschrijft hoe Jezus groter wordt en zich als volwassene gaat profileren als een soort profeet... Hij openbaart zijn zending, zijn leer... En VANAF HET BEGIN is het duidelijk dat die leer haaks staat op deze wereld. Want ook zijn Rijk is niet van deze wereld... Zijn Rijk is er voor iedereen... niet alleen voor hen die geluk hebben in het leven! Zijn leer is er één die onze wereld kan veranderen. En leefbaar kan maken voor iedereen, ook voor wie het niet gemaakt heeft in dit leven of treurt, leefbaar ook voor wie durft op te komen voor integriteit, vrede en gerechtigheid, iets wat in onze wereld niet evident meer is. Amen.

Kristin De Raeymaecker